

บทคัดย่อ

วิชา บธ. 851 วิชาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ชื่อเรื่อง	: ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการค้าชำระหนี้เงินกู้ยืมกองทุนหมู่บ้านของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านแม่จิง และ หมู่บ้านหัวฝาย ต.ช้างคลาน อ.เมือง จ.เชียงใหม่
ผู้จัดทำ	: นางสาวศุสดี มะโนพิงค์
หลักสูตร	: หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยพายัพ
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ผศ. จิระ บุรีคำ
วันที่อนุมัติผลงาน	: พฤษภาคม 2551
จำนวนหน้า	: 83 หน้า

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการค้าชำระหนี้เงินกู้ยืมกองทุนหมู่บ้านของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านแม่จิงและหมู่บ้านหัวฝาย ต.ช้างคลาน อ.เมือง จ.เชียงใหม่” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการค้าชำระหนี้เงินกู้ยืมกองทุนหมู่บ้านของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านแม่จิง และหมู่บ้านหัวฝาย ตำบลช้างคลาน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่และเพื่อศึกษาถึงความเข้าใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านที่มีต่อกองทุนหมู่บ้านแม่จิงและหมู่บ้านหัวฝาย ตำบลช้างคลาน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจจากข้อมูลปฐมภูมิโดยใช้แบบสอบถามแบบมีโครงสร้าง จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 128 ราย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การประมาณการแบบจำลองโลจิสต์ ผลจากการศึกษาปรากฏผลดังนี้

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับประถมศึกษา มีอาชีพค้าขาย มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท มีสถานภาพสมรสและคู่สมรสส่วนใหญ่ไม่มีรายได้ มีจำนวนสมาชิกภายในครอบครัว 3 – 5 คน ไม่มีสมาชิกภายในครอบครัวที่เป็นบุคคลทุพพลภาพเป็นส่วนใหญ่ มีจำนวนบุตรที่อยู่ในความดูแล 2 คนหรือต่ำกว่า มีที่ดินและบ้านเป็นของตนเอง มีวิถีในการเก็บสะสมรายได้แบบฝากกลุ่มออมทรัพย์ และมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 1,000 – 5,000 บาท

ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้ยืมเงินกองทุนหมู่บ้าน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการขอกู้เพื่อพัฒนาอาชีพที่มีอยู่เดิม มีผู้ร่วมกู้จำนวน 3 คน จำนวนวงเงินที่ขอกู้ 20,000 บาท มีระยะเวลาในการผ่อนชำระ 12 เดือน จำนวนเงินในการผ่อนชำระต่องวด 1,867 บาท ส่วนใหญ่ค้างชำระหนี้เงินกู้ยืมกองทุนหมู่บ้าน (กลุ่มลูกหนี้ A2 = กลุ่มลูกหนี้ที่ผิดสัญญาและมีการค้างชำระหนี้) ส่วนใหญ่ไม่มีภาระหนี้กับแหล่งเงินกู้อื่น

สาเหตุของปัจจัยการค้างชำระหนี้เงินกู้ยืมกองทุนหมู่บ้านจากปัจจัยเนื่องจากตัวผู้กู้เอง พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีเจตนาบิดพลิ้วไม่ยอมชำระหนี้ หรือนำเงินไปชำระหนี้ภายนอกก่อนการนำเงินไปชำระหนี้กองทุนในระดับมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างทำการค้าเกินตัว หรือหวังผลในธุรกิจมากเกินไป ลูกหนี้ถึงแก่กรรมหรือเจ็บป่วยเรื้อรัง ทุพพลภาพ สภาพครอบครัวหย่าร้าง และมีการใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือย มีหนี้สินภายนอกมากในระดับมาก และกลุ่มตัวอย่างนำเงินไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ของการกู้ยืม และการย้ายถิ่นที่อยู่ การเปลี่ยนงาน การถูกเลิกจ้างในระดับปานกลาง

สาเหตุของปัจจัยการค้างชำระหนี้เงินกู้ยืมกองทุนหมู่บ้านจากปัจจัยเนื่องจากระเบียบ และคณะกรรมการของกองทุน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาเกี่ยวกับคณะกรรมการ ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎระเบียบของกองทุนอย่างแท้จริงในระดับปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย การอำนวยความสะดวกของคณะกรรมการ ไม่มีการกลั่นกรองที่ดี และระบบการติดตามและควบคุมของคณะกรรมการ ไม่มีประสิทธิภาพในระดับน้อย

สาเหตุของปัจจัยการค้างชำระหนี้เงินกู้ยืมกองทุนหมู่บ้านจากปัจจัยเนื่องจากปัจจัยภายนอก พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาจากภัยธรรมชาติ หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด นโยบายของรัฐบาล และค่านิยมและเทคโนโลยีในระดับปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในภาวะเศรษฐกิจในระดับน้อยที่สุด

สำหรับการวิเคราะห์ความน่าจะเป็นของปัจจัยที่มีผลต่อการค้างชำระหนี้เงินกู้ยืมกองทุนหมู่บ้านแม่จิงและหมู่บ้านหัวฝาย ต.ช้างคลาน อ.เมือง จ.เชียงใหม่ พบว่า การค้างชำระหนี้เงินกู้ยืมกองทุนหมู่บ้าน(L) = $-2.598 (1.908 \text{ สถานภาพอาชีพของผู้กู้} + 0.015 \text{ ร้อยละของค่าใช้จ่ายส่วนด้วยรายได้} - 0.028 \text{ ร้อยละของจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือนส่วนด้วยรายได้} + 1.244 \text{ การมีหรือไม่มีรายได้ของคู่สมรส} + 2.150 \text{ วัตถุประสงค์ในการขอกู้} - 0.479 \text{ จำนวนภาระหนี้ที่มีอยู่กับแหล่งเงินกู้อื่น})$

จากการศึกษาตัวแปรทั้งสิ้น 6 ตัวแปร โดยอาศัยการสร้างแบบจำลองโลจิสติก (Logit model) ที่เกี่ยวข้องกับความน่าจะเป็นสะสมแบบโลจิสติก (Cumulative Logistic probability) ซึ่งเป็น

แบบจำลองทางเศรษฐกิมิติ (Econometric Model) มาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ พบว่าตัวแปรอิสระที่กำหนดในแบบจำลองสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามหรือความน่าจะเป็นของการค้างชำระหนี้ได้ร้อยละ 28.28 (Mc Fadden $R^2 = 0.28283$) ส่วนที่เหลือร้อยละ 71.72 มาจากอิทธิพลของตัวแปรอื่นที่ไม่ได้กำหนดในแบบจำลอง

พบว่าอาชีพของผู้กู้ การมีหรือไม่มีรายได้ของกลุ่มสมรส และ วัตถุประสงค์ในการขอกู้ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการค้างชำระหนี้เงินกู้ยืมกองทุนหมู่บ้าน และ เป็นตัวแปรที่สามารถบ่งชี้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังกล่าวกับความน่าจะเป็นของการค้างชำระหนี้ตามแบบจำลองที่กำหนดไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหากมีการอำนวยความสะดวกแก่บุคคลที่ประกอบอาชีพค้าขาย ผู้ที่มีสถานะภาพสมรส กลุ่มสมรสควรมีรายได้เป็นของตนเอง การกู้ครั้งนั้นต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปพัฒนาอาชีพที่มีอยู่เดิม หรือเพื่อนำเงินไปลงทุนในกิจการใหม่ให้เกิดรายได้ โอกาสของการค้างชำระหนี้เงินกู้ยืมกองทุนหมู่บ้านจะน้อยลง